

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

**Uredništvo Učiteljskega Tovarisa
v Idriji.**

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljatve je pošiljati franko.

Učiteljski Tovarish izhaja vsak petek popoldne. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.

Vse leto velja . . . 10.— K
pol leta . . . 5.— "
četrt leta . . . 2-50 "
posamezne številke po 20 h.

Za oznanila je plačati od enostolpne petit-vrste, če se tiska enkrat . . . 14 h

" " dvakrat . . . 12 "
" " trikrat . . . 10 "
za nadaljnja uvrščenja od petit-vrste po 8 h.
Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpise služb je plačati po 20 h za petit-vrsto. Priloge poleg poštnine 15 K.

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari je pošiljati samo na naslov:

**Upravništvo Učiteljskega Tovarisa
v Ljubljani.**

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštnine.

Šestinšestdesetletni vladarski jubilej cesarja Franca Jožefa Prvega.

Dne 2. t. m. je minilo 66 let, odkar je sedel na prestol vladarjev Habsburžanov cesar Franc Jožef Prvi. — Vsa monarhija je tega dne z navdušenjem in spoštovanjem izgovarjala ime svojega imperatorja! V šoli in cerkvi, na kmetih in v mestu, po tihih domovih in na razbesnelem bojnem polju — povsod so izrekli ime Njegovo, ki mu zlato krono prepleta trnjeven venec. . .

Kolikor je živemu človeku mogoče pretrpeti bridkosti, toliko sedem-žalostnih mečev se je zabodlo v Njegovo srce. Kolikor se vije bolečin med nenadno smrtjo edinega sina in med nasilno smrtjo edine žene — toliko te žali in boli je objelo Njegovo dušo, ki bi morala skopneti, ako bi toliko veličina moralne sile ne živela v njej!

Zato gledamo predvsem v svojem vladarju impozantno osebnost duševno jakega človeka, ki je vzlil vsemu in vključ vsemu ohranila svežost duha izpričujočega tisto odporno silo, ki bodi zgled obupancem in memento malodušnosti: Kar si sam v sebi, naslonjen na svoj notranji svet, to in tak si bil, si in ostaneš!

Ni človeka pod avstrijsko krono, ki bi ne spoštoval svojega cesarja! Res je, da si je cesar sam pridobil to spoštovanje s svojim žitjem in bitjem. Res je pa tudi, da šteje naš vladar med najzvestejše svoje podložnike naš narod slovenski, ki je to zvestobo z dejanjem izpričal že šestokrat in ki jo izpričuje zlasti še v sedanjih dneh! In res je končno, da je iskre te ljubezni zažigalo v

tisočih src slovensko učiteljstvo, samo izkušano in utrjeno v trpljenju, žrtvujoč sebe v vdanosti in ljubezni blaginji svoje domovine, svojih bratov in sestrá!

Ni danes potrebe, da bi opravičenosti in utemeljitve tej ljubezni iskali v dogodkov in izkušenj bogatem življenju cesarjevem! Zadošča, ako Njemu v čast pokažemo v zgodovino Njegovega vladanja in obstrmimo samo pred tremi spomeniki neminljive mogočnosti, ki si jih je cesar sam zgradil s svojimi deli! In ti spomeniki so: osvoboditev kmetiškega-delavskega ljudstva s tlake in od desetine; državni osnovni zakon; državni šolski zakon! Ta zgodovinska, neovržna dejstva govore z mogočnim glasom, da vladajo cesarja človeška čuvstva, a človek-cesar vlada nam. Le po svojih zakonih in človekoljubnih dejanjih, ustvarjajoč enakost in bratstvo med vsemi narodi, plemeni in stanovi svoje države, je mogel dokumentirati bistvo svojega mišljenja z globokoumnimi besedami svojega gesla: Z združenimi močmi!

V delih svojih sam boš živel večno!.. L' histoire des rois c'est le martyrologe des nations! . . . To se reče: On — kakor je velik, mogočen, blag, plemenit in trpeč — živi in ostane v nas vseh, ki ga živeti pozdravljamo! Da bi le prišla naša Oljna nedelja — Njegov in naš praznik miru in sprave, da bi ob večeru Njegovega življenja zagorela čimprej sijajna luč, ki se naj ob njej pomirijo krvavi valovi bojne furije in odpahnejo vrata v lepšo dobo — kulturnega vojevanja!